

Hôm nay, tôi muốn mời Bên cùng tôi bước vào một buổi trưa nóng nực, nơi chúng ta sẽ cùng nhau ngồi bên một bàn giảng để kinh nghiệm một cái gì thật mát mẻ của một mùa xuân trong mùa hè. Phúc Âm Giảng ghi lại câu chuyện một thiêu phu người Sa-ma-ri gặp Chúa bên bàn giảng vào một buổi trưa.

Câu chuyện này cho thấy một cuộc gặp gỡ là một sự kiện có thể rất phù hợp với hoàn cảnh của chúng ta hiện tại. Trước hết chúng ta cần biết Sa-ma-ri là một sắc dân lai, bị người Do-thái thù ghét và khinh miệt và không bao giờ giao thiệp. Khi một người nào đó nói với họ, hãy dùng từ "Sa-ma-ri" để gọi người đó. Người Do-thái không giao thiệp, không tiếp xúc và khinh miệt người Sa-ma-ri như vậy, nhưng Chúa Giê-xu đã không coi một sự kiện đám dân này, Người đến với họ. Thông thường, nhưng người Do-thái khác tránh không đặt chân lên phần đất của người Sa-ma-ri dù phải đi xa hơn, nhưng Chúa Giê-xu lại đi ngang qua phần đất đó.

Có thể có một sự người trong chúng ta nghĩ rằng mình là con người thật là, Chúa sẽ ngoảnh mặt đi, không chú ý gì đến mình đâu, nhưng không phải như vậy, chúng bao giờ có một sự kiện đó. Thiên Chúa luôn luôn thường yêu chúng ta và sẵn sàng đến với chúng ta nếu chúng ta chịu đón tiếp Ngài. Chúa đã đến với thiêu phu người Sa-ma-ri là một dân tộc bị khinh miệt, coi thường, Chúa chấp nhận sự đến với chúng ta dù chúng ta thuộc thành phần nào trong xã hội, dù quá khó của chúng ta như thế nào. Thiên Chúa luôn luôn thường yêu và Ngài đến với tất cả mọi người không phân biệt một ai! Đó là điểm đầu tiên chúng ta cần ghi nhớ trong cuộc đời đi tìm gặp Chúa Cứu Thế và thiêu phu người Sa-ma-ri: Chúa không phân biệt ai cả, Chúa thường yêu và đến với tất cả mọi người.

Điểm tiếp theo trong cuộc đời đi tìm và đời sống tìm gặp Chúa Giê-xu và thiêu phu người Sa-ma-ri là chúng ta trao đời thuộc phần vì một chết. Chúa xin người thiêu phu nhận lấy sự sống khi nào cho bà ta nhận lấy và đặt câu hỏi, làm thế nào một người Do-thái như ông lại đi xin nhận lấy một phần người Sa-ma-ri như tôi. Thế thì Chúa chấp nhận gọi tôi là một chú ý đến bà ta đến chỗ thấy rõ nhu cầu tâm linh của mình. Bên thân mến, ngày nay Thiên Chúa cũng có thể làm một điều tương tự với chúng ta. Ngài cho phép chúng ta hoàn cảnh khác nhau đến với chúng ta để chúng ta nhận được chân lý cao siêu mà chúng ta cần.

Sau khi thiêu phu nhận lấy, Chúa nói thêm: "Nếu chỉ biết đến một phần Thiên Chúa dành cho chúng ta và biết tôi là ai, tất cả sẽ xin tôi cho nhận lấy sự sống." Tiếp nhận lấy khác, thiêu phu hỏi lại: "Thưa ông, giảng thì sâu mà ông không có gầu dây gì cả làm sao ông dám đến nhận lấy sự sống đó?" Chúa Giê-xu một lần nữa đưa thiêu phu đến người nhận lấy, ba, Chúa bảo: "Ai uống nước này sẽ còn khát mãi nhưng uống nước tôi cho sẽ không bao

giống khát nước. Nhưng tôi cho sự thành mất mặt của chúng trong tâm hồn, tuôn tràn mãi mãi sự sống vĩnh cửu." Tôi ngừng lại xin chúng bày tỏ Chúa trở thành người cho chúng. Tôi ngừng lại bày tỏ thành chúng họ sống. Đây là những mặt đất, những bông cỏ đi mà Thiên Chúa muốn đến chúng ta đi.

Thì u phải ngừng lại Sa-ma-ri để ngừng để mức nước, để thỏa mãn mặt nhu cầu thì xác nhận Chúa Giê-xu cho thấy có mặt nhu cầu khác quan trọng hơn, cấp bách hơn, đó là nhu cầu tâm linh. Bên và tôi cũng vậy, chúng ta đang sống trong mặt thì giới đầy vật chất và chế độ thì vật chất chế độ nghĩa, những con người chúng ta không phải chế độ là vật chất, không phải chế độ có vật chất. Nếu vật chất có thể giới quy định được về thì Hoa-kh hơn phải là nơi hạnh phúc nhất trên gian. Những thế giới cho thấy người ta vẫn đau khổ và vẫn tiếp tục tìm kiếm. Lâu rồi tôi không nói câu này những hôm nay tôi muốn nhắc lại, đó là câu của Thánh Augustin. Ông nói: "Chúa đã tạo ra chúng con cho chính Chúa nên linh hồn chúng con sẽ không bao giờ an nghỉ cho đến khi nào chúng con tìm an nghỉ nơi chính Chúa."

Bên thân mình, sâu kín trong tâm hồn chúng ta có mặt khát khao vô cùng vô tận mà chúng ta đã đi này không bao giờ làm thỏa mãn tâm hồn chúng ta được, dù đó là ly cà-phê đắng hay chén rượu cay, dù đó là đồ ăn và vật chất hay đầy đủ danh vọng tiền bạc. Con người là mặt sinh vật tâm linh cho nên chế độ có thể thỏa mãn khi ta đeo đuổi tìm kiếm những giá trị tâm linh.

Nghe Chúa Giê-xu nói về mặt thì nước uống vào không bao giờ khát nước, thì u phải ngừng lại Sa-ma-ri vui hơn lên và thỏa với Chúa: "Thỏa ông, xin ông cho tôi uống nước này cho đã khát để khỏi khát nước đến đây mức nước của!" Nghe thì u phải nói như vậy là Chúa phải chế độ cho chế độ ta thấy việc phải làm, những Chúa đã làm cho chế độ nhiên lòng thì. Chúa bảo: "Chẳng đi với người anh đến đây!" Thì u phải nói chế độ hơn nghĩ thêm, "Mình xin nước họ sống sống thì sao ông ta lại bảo người chế độ đến đây làm gì?" Những đây là mặt câu hỏi thì quan trọng, đây là câu hỏi khi nào cho cuộc đời của thì u phải nói chế độ hơn. Chúa Giê-xu thì rõ con người thì của Bà. Chúa biết bà là họ người người như thế nào như là Chúa nói tiếp theo: "Chẳng nói chế độ không chế độ cũng phải vì chế độ đã có năm đời chế độ còn người đang sống với chế độ cũng chế độ phải chế độ chế độ."

Chúa Giê-xu biết rõ thì u phải nói chế độ hơn nước họ sống, những người này sẽ không bao giờ nhận được nước họ sống cho đến khi nào người này nhận của mình, ăn năn và quay lại sống mặt cuộc đời ngay thì. Câu nói, "Chẳng đi với người anh đến đây" của Chúa chế độ là cách giúp cho thì u phải thấy rõ con người thì của mình, để rồi sẽ đến và kinh nghiệm được nước sống của Chúa. Chúng ta sẽ dành thêm thì giờ lòng thì để nói về kết cuộc của câu chuyện này, những hôm nay ta hãy dừng lại và tạm thời, tôi có điểm nào tiếp theo với thì u phải với thì u phải. Thốt ra mặt chúng ta không cách này thì cách khác giống thì u phải này trên nhiều phải người đời. Chúng ta ai cũng khao khát mặt cái gì đó cho cuộc đời, mặt cái gì đó có thể đem

lời cho mình thà mãi hoàn toàn. Chúng ta đã thử nhiều cách, từ lúc thú vị đến tẻ nhạt, từ phóng túng đến khô cứng, từ cuộc vui suốt sáng trên chiếc thuyền đêm bên nhàn nhàn cạnh bãi cạnh bờ cho đến việc nghiêm túc thiến. Nhưng sâu kín trong tâm hồn vẫn là một trống vắng, trống vắng như lời Chúa Giê-xu đã nói: "Ai uống nước này sẽ còn khát mãi!" Nước của trần gian, của đời, của con người sẽ không bao giờ đem lại thỏa mãn cho tâm hồn. Chỉ nước hằng sống của Thiên Chúa mới đem lại cho chúng ta thỏa mãn thật sự, nhưng bước đầu tiên để nhận nước sống đó là một tâm hồn ăn năn, hối cải, ý thức tình trống rỗng của mình và quay về với Thiên Chúa như người con phóng đãng hối lỗi trở về nhà cha, chờ đợi và chờ đợi cách đó ta mới có thể kinh nghiệm nước hằng sống của Thiên Chúa.

Chúng ta đang sống trong Mùa Hè, thời tiết nóng nực và ta khát nước nhiều. Nhưng tâm hồn chúng ta còn khao khát nhiều hơn nữa, còn cần nước mát nhiều hơn nữa. Người nước sống duy nhất đến từ thiên thượng, từ Chúa Cứu Thế Giê-xu, Đấng đã giáng trần đổ máu của Ngài ra để ban cho chúng ta sự sống đó. Nếu bạn đang khao khát nước sống bên bờ giếng của cuộc đời, tôi mời bạn đến với Chúa Giê-xu, tiếp nhận nước sống của Chúa để tâm hồn bạn được thanh thản và thỏa mãn. Tâm hồn bạn chỉ có thể được thanh thản và thỏa mãn khi tìm thấy Chúa. Bạn được tha và sẽ tha thứ đó đến từ Chúa Cứu Thế Giê-xu, Đấng đã gánh lấy tội của bạn và chịu chết thay cho bạn. Ngài thấu rõ lòng bạn như đã thấu rõ lòng của thiêu thân bên bờ giếng. Hãy xưng nhận tội lỗi và cầu xin tha thứ của Chúa để kinh nghiệm được niềm vui và sự thanh thản trong tâm hồn như người khát nước tìm được nguồn nước sống và kinh nghiệm mùa xuân trong mùa hè.

Mục sư Nguyễn Thị

Chàng Trình Phát Thanh Tin Lành